

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 160/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 26NcKR/7/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na pojednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26NcKR/7/2020. Sťažovateľka zároveň navrhuje, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 140 eur a náhradu trov právneho zastúpenia a aby prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že 6. júla 2020 podal správca konkurznej podstaty úpadcu [REDAKOVANÉ] žalobu proti sťažovateľke, a to o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 500 eur. Keďže sa žalobca a ani jeho právny zástupca nedostavili na pojednávanie nariadené na 28. september 2021, súd rozhodol na návrh sťažovateľky rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobu zamietol. Žalobca následne (11. novembra 2021) navrhol zrušiť rozsudok pre zmeškanie, ale súd jeho návrh zamietol (14. januára 2022). Na základe žalobcom podaného odvolania Krajský súd v Košiciach 31. júla 2023 zrušil predmetný rozsudok pre zmeškanie a následne mestský súd 23. januára 2024 rozsudkom zaviazal sťažovateľku ako žalovanú zaplatiť sumu 12 500 eur

v prospech všeobecnej podstaty nezabezpečených veriteľov v konkurznej veci úpadcu [REDACTED] [REDACTED] Sťažovateľka podala proti predmetnému rozsudku 4. marca 2024 odvolanie a 6. marca 2024 proti postupu mestského súdu aj ústavnú sťažnosť na prietahy v konaní.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti namietala neefektívny postup mestského súdu, resp. jeho právneho predchodcu v období medzi novembrom 2020 a septembrom 2021 a tiež v období medzi augustom 2023 a januárom 2024. Rovnako poukázala na neprípustnú dĺžku napadnutého konania, ktorá už presiahla tri a pol roka. Tieto okolnosti podľa sťažovateľky odôvodňujú konštatovanie porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

4. Sťažovateľka uviedla, že predmetom veci v napadnutom konaní je bežná a rutinná konkurzno-právna agenda, ktorá nie je právne náročná a na konaní neparticipuje ani väčší počet účastníkov. Prietahy v konaní podľa sťažovateľky nebolo možné započítať ani jej ako žalovanej v napadnutom konaní, ktorá využila všetky dostupné právne prostriedky na svoju obranu. K prietahom teda došlo iba v dôsledku neefektívneho postupu mestského súdu. Napadnuté konanie má pre sťažovateľku nielen ekonomický, ale aj satisfakčný význam, pričom pre neefektívnosť, nepozornosť a nečinnosť mestského súdu sťažovateľka pociťuje právnu neistotu a aj nepriaznivý dopad na svoje postavenie.

5. Sťažovateľka si zároveň uplatnila náhradu finančného zadosťučinenia vo výške 4 140 eur. Sťažovateľka túto sumu podoprela pomerne zložitým výpočtom, keď uviedla, že za prvé dva roky trvania konania si uplatňuje finančné zadosťučinenie vo výške 350 eur až 465 eur za rok, pričom za nasledujúce časové obdobie po prvých dvoch rokoch si uplatňuje sumu 700 až 930 eur za rok. Výslednú sumu navýšila o 50 % z dôvodu zachovania vzťahu primeranosti medzi utrpenou ujmom a poskytnutým odškodnením, o 20 % z dôvodu, že na prietahoch nemala žiadne zavinenie, a ďalších 20 % z dôvodu, že prietahy vznikli z dôvodu nečinnosti mestského súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či napadnutým postupom mestského súdu došlo k porušeniu sťažovateľkinho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98). Vzhľadom na už uvedené mohol ústavný súd preskúmať namietané porušenie všetkých označených práv (t. j. podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru) spoločne.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený vo svojej doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. Celková dĺžka napadnutého súdneho konania pred mestským súdom (a predtým Okresným súdom Košice I) s prihliadnutím na časové úseky, keď konal vo veci krajský súd, predstavovala približne 2 roky. Prvostupňový súd rozhodol po niečo vyše roku rozsudkom pre zmeškanie v prospech sťažovateľky, pričom následne zamietol žalobcov návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Po tom, čo odvolací súd prakticky zrušil predmetný rozsudok pre zmeškanie, prvostupňový súd vydal meritórny rozsudok v priebehu polroka. V tomto ohľade nemožno doterajšiu dĺžku sťažovateľkou napadnutého súdneho konania (t. j. vo vzťahu dĺžke konania a postupu pred prvostupňovým súdom, pozn.) zatiaľ považovať za takú, ktorá by bola zjavne neprimeraná. Mestský súd v doterajšom priebehu napadnutého konania postupoval v zásade plynulo a bez výrazných období dlhodobej nečinnosti. Napokon sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti iba všeobecne konštatovala, že mestský súd postupoval neefektívne najmä v období medzi novembrom 2020 a septembrom 2021 a tiež v období medzi augustom 2023 a januárom 2024. To ale prakticky bolo celé obdobie, keď mestský súd konal vo veci, čo nemožno stotožniť s celkovou dĺžkou konania presahujúcou tri roky a osem mesiacov, v ktorej je zahrnuté aj obdobie, keď vo veci konal odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

11. Ústavný súd zároveň zdôrazňuje, že sťažovateľka svojou ústavnou sťažnosťou napadla iba postup prvostupňového súdu, preto mohol potenciálne porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov posudzovať iba vo vzťahu k tomuto súdu. Aby mohol ústavný súd posúdiť celkovú dĺžku konania na viacerých stupňoch súdov, musia byť samotnou ústavnou sťažnosťou napadnuté všetky súdy, ktoré v napadnutom konaní participovali.

12. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti vo vzťahu k postupu prvoinštančného súdu v napadnutom konaní ústavný súd vzhľadom na už uvedenú dĺžku konania uzavrel, že táto dĺžka zo strany mestského súdu (a jeho právneho predchodcu) zatiaľ nedosahuje takú ústavnoprávnu intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľkou označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

14. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého súdneho konania zo strany mestského súdu signalizoval vznik priesťahov (napr. ak by mestský súd dlhodobo nepredložil spis odvolaciemu súdu alebo ak by odvolací súd zrušil meritórny rozsudok prvostupňového súdu), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2024

Miloš Maďar
predseda senátu